

til Omsætningen, vistnok, saa vidt jeg ved, en hel ny Tanke, og den kan sikkert ikke gennemføres, netop fordi den fører saa stor Ubillighed med sig. Man maa for Resten ikke heller for disse Firmaers Vedkommende glemme at indrette Skatten saaledes, at man tænker paa Opholdskommunens Stilling. Opholdskommunen bør jo dog have, naar den tillige er Næringskommune, Stat i samme Forhold som den anden Næringskommune kan oppebære; det er ikke stemmende med Rimelighed, naar man lader Næringskommunen saa 5 pCt. af den Næringsindtægt, som falder der, medens man derimod lader Opholdskommunen, der tillige er Næringskommune, hvis man tager Kjøbenhavn, kun saa 3 pCt. af den Næringsindtægt, der falder der. Herved opstaar der jo en Ubillighed, som man paa en eller anden Maade maa søge at bøde paa. At Opholdskommunen tillige tager Stat af den Indtægt, der falder det andet Sted, er jo en anden Sag, thi dette Forhold vil, som jeg har gjort opmærksom paa, medføre en Dobbeltbeskatning, der vistnok ikke kan blive staaende. — Endelig omhandler Forslaget Aktieselskaber. Hvad disse angaar, er der jo for saa vidt ikke her indført noget nyt Princip. Som jeg allerede har nævnt, har Regeringsforslaget angaaende den personlige Kommuneskat foreslaaet, at man skulde belægge Aktieselskaber, der drive Næring, med en Stat til Kommunen. Forstøllen her er kun den, at den Stat, som der her er Tale om, er betydelig større, betydelig mere søleltig end den, som Regeringen har turdet gaa til. Naar Regeringen ikke turde gaa til mere end 2 pCt. eller tidligere 3 pCt., laa det det jo navnlig i Hensynet til Dobbeltbeskatningen, og der har man ment, at man kunde se bort fra, at Aktionærerne for deres Udbytte ganske vist kom til at svare Stat 2 Gange, naar man, vel at mærke, holdt sig til en moderat Stat. Dette er meget stærkt blevet fremhævet fra min Side tidligere, og derfor tror jeg ikke, at den ærede Ordfører havde Ret til at sige, at, naar man trods Dobbeltbeskatningen var gaaet til fra Regeringens Side at foreslaa en Stat paa Aktieselskaber, kunde man ogsaa acceptere Dobbeltbeskatningen paa de andre Omraader. Nej, der er fra Regeringens Side stærkt fremhævet, at man maatte erkende, at der ved Beskatningen af Aktieselskaber efter Regeringens Forslag fremkom en Dobbeltbeskatning, men at man mente at kunne se bort derfra, saa længe man kunde holde Skatten paa Aktieselskaber moderat, men ogsaa kun saa længe. Smidkærtid, naar man ser paa Lovforslaget med Hensyn til de Firmaer, der sprede deres

Udsalgssteder ud over Landet, og ligeledes med Hensyn til Aktieselskaber, saa maa jo det Spørgsmaal komme frem, om man da er i Stand til gennem dette Lovforslag at naa det Maal, man har sat sig, nemlig at værne Detailhandelen mod Kapitalens Overmagt. Derom kan man selvfølgelig have forskellige Meninger, men jeg tror for mit Vedkommende, at det Spørgsmaal, som saaledes er rejst, maa besvares benægtende. Jeg kan ikke se, at man kan naa dette Formaal derved. Den ærede Ordfører nævnte i Gaar et Eksempel, som jeg skal tillade mig at fremdrage igen. Det Eksempel, han opstillede, var et personligt Firma, som spredte sine Filialer ud over 67 Kommuner, og som derigennem opnaaede en Omsætningsindtægt af 2 Millioner. Den ærede Ordfører ansøgte, tror jeg nok, at dette Firma herved vilde spare en Skat efter de nuværende Skatteregler af 10,000 Kr. Jeg tror ikke det er fuldstændig nøjagtigt, det bliver vistnok kun 8,000 Kr., naar man tænker sig Firmaet bosat i Kjøbenhavn, men det er for saa vidt ligegyldigt, for enten det er 8,000 eller 10,000 Kroner, saa tror jeg ikke, at denne Skat vil genere dette Firmas Virksomhed i allermindste Maade. Har dette Firma en saadan Kapitalmagt, at det kan sprede sine Filialer rundt over mange, ja saa godt som over alle Købstæder, og kan det drive Forretning der ud fra Kjøbenhavn som Centrum, vil det ikke virke det mindste paa Firmaet, om det virkelig faar et Stattepaalæg af 8—10,000 Kr. Noget lignende vil ogsaa gælde Aktieselskaber. Heller ikke deres Virksomhed vil man kunne hemme paa denne Maade, og det er ogsaa ganske rimeligt at komme til dette Resultat, for jeg tror ikke, at man ad nogen Vej kan hemme den store Overmagt, som Kapitalen overhovedet har over for den lille Detailhandel, der skal arbejde uden Kapital. Jeg tror, man her har stillet sig et Formaal, som man virkelig ikke er i Stand til at fyldestgøre, i alt Fald ikke gennem en Stat. Noget ganske andet er det jo, om man vil rejse det Spørgsmaal, som i øvrigt blev fremdraget af den ærede Ordfører i Forgaars, nemlig dette, om man ikke kunde gaa den Vej, at forbyde Aktieselskaber at drive Detailhandel. Den ærede Ordfører, tror jeg nok, viste det fra sig, idet han nærmest betragtede det som et Indgreb i Associationsfriheden. For mig staar det imidlertid saaledes, at det er et Spørgsmaal, som i hvert Fald kan komme under Overvejelse. Jeg skal dog her straks sige, at det, som der er Tale om, er jo kun et Forbud mod, at derene Kapital-Aktieselskaber, altsaa de Aktie-